

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.186/2022/15.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. május 18.
Az ügy tárgya: vesztegetés büntette és más bűncselekmények
Terhelt: I. rendű
Elsőfok: Fővárosi Bíróság, 19.B.1234/2011/26., ítélet, tárgyalás,
2011. november 21. (jogerő: 2011. november 28.)
Másodfok: -
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt
Az indítvány iránya: terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Bíróság 19.B.1234/2011/26. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Fővárosi Bíróság 2011. november 21-én kihirdetett, 19.B.1234/2011/26. számú ítéletével I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetéseben [1978. évi IV. törvény (Btk.) 254. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], társtettesként elkövetett vesztegetés vétségében

[1978. évi IV. törvény (Btk.) 254. § (1) bekezdés], 9 rendbeli folytatólagosan elkövetett készpénz-helyettesítő eszközzel visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény (Btk.) 313/C. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) pont], 14 rendbeli folytatólagosan – 3 esetben felbújtóként – elkövetett készpénz-helyettesítő eszközzel visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény (Btk.) 313/C. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés b) pont], folytatólagosan, felbújtóként elkövetett készpénz-helyettesítő eszközzel visszaélés büntetének kísérletében [1978. évi IV. törvény (Btk.) 313/C. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés b) pont], 4 rendbeli – 2 esetben felbújtóként – elkövetett készpénz-helyettesítő eszközzel visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény (Btk.) 313/C. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés b) pont], 3 rendbeli folytatólagosan elkövetett készpénz-helyettesítő eszközzel visszaélés büntetének kísérletében [1978. évi IV. törvény (Btk.) 313/C. § (1) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) pont], felbújtóként elkövetett készpénz-helyettesítő eszközzel visszaélés büntetének kísérletében [1978. évi IV. törvény (Btk.) 313/C. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés b) pont], ezért öt – halmazati büntetésül – 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy az I. rendű terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

[2] Az elsőfokú ítélet – fellebbezés hiányában – 2011. november 28-án jogerőre emelkedett.

[3] **II. 1.** A jogerős ügydöntő határozattal szemben az I. rendű terhelt a Kúriára 2022. szeptember 15-én érkezett felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a felülvizsgálat törvényi okának (Be. 649.§) megjelölése nélkül.

[4] Az I. rendű terhelt az indítványát azzal indokolta, hogy az általa azonos tényállás mellett elkövetett bűncselekmények miatt eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 4.B.3819/2003. és a 7.B.20.090/2017. számú ügyekben, illetve a Fővárosi Bíróság a jelen ügyben eltérő határozatokat hozott, s csupán egyetlen esetben – a Fővárosi Bíróság 19. B. 1234/2011/26. számú, jelen ügyben sérelmezett ítéletében – állapította meg vesztegetés büntetében a bűnösségét, míg a többi ítéletben ez elmaradt, s csupán „bankkártyával visszaélés” miatt mondták ki a bűnösségét. Minden esetben az volt a bevett gyakorlata, hogy megegyezett bolti eladókkal bankkártyás csalások végrehajtásában, amelyhez lopott bankkártyákat használt fel, melyet ők anyagi előnyért fizetésre elfogadtak. A vesztegetés csupán látszólagos alaki halmazatban áll a bankkártyával visszaéléssel, így a támadott ítéletben téves döntés született.

[5] Az I. rendű terhelt a 2022. október 24-én kelt beadványában álláspontját részletesebben is indokolta. E szerint a jogalkotó precízen fogalmazta meg az effajta cselekményekre az elkövetőkre vonatkozó, a megvalósulást eredményező szerepet, így a kereskedőre az elfogadásért járó szankciót is. A halmazat csupán látszólagos lehet, mert anyagi érdeke fűződött az alkalmazottaknak az elfogadáshoz, ami része a cselekménynek. Az I. rendű terhelt a vesztegetés alóli felmentését, szabadságvesztésének csökkentését kérte, mivel a 3 év szabadságvesztés eltúlzott az egyébként 9 évig elhúzódó ügyben. Kérte annak értékelését is, hogy a cselekmények elkövetésekor visszaesőnek nem minősült, s összesen 30 hónapot töltött előzetes letartóztatásban.

[6] 2. A Legfőbb Ügyészség BF.1347/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[7] Az I. rendű terhelt – tartalmát tekintve – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) és bb) alpontokra alapította felülvizsgálati indítványát. A Fővárosi Bíróság felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítélete indokolása szerint az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezései kerültek alkalmazásra. Az ítéleti tényállásban írt cselekmények elkövetési ideje 2002. augusztus-november. Az ítéleti tényállásban írt cselekmények miatt a bűnösség

megállapítására helytállóan került sor. A pénzügyi bűncselekményben történő marasztalást az I. rendű terhelt sem sérelmezte.

[8] Az I. rendű terhelt a tényállásban írt cselekményeivel a vesztegetésnek az 1978. évi IV. törvény 254. § (1) és a (2) bekezdése szerinti valamennyi törvényi tényállási elemét megvalósította. A bankkártya jogosultalan felhasználása elkövethető mások megvesztegetése nélkül is, így e két cselekmény halmazatban történő megállapítása nem kizárt, az az eljáró bíróság által megállapítható volt.

[9] A Legfőbb Ügyészség ugyanakkor észrevételezte, hogy az elkövetés idején a korábbi Btk. 251. § (1) bekezdés szerinti bűncselekmény vesztegetés vétsége, a korábbi Btk. 313/C. §-ában szabályozott bűncselekmény pedig bankkártyával visszaélés volt, előbbi bűncselekmény 2010. április 1. napjától büntettnek, utóbbi 2003. március 1. napjától készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélésnek minősül. A vesztegetés vétsége és a bankkártyával visszaélés tehát egyidőben nem volt hatályban. Nyilvánvalóan tévedett a bíróság akkor is, amikor 9, illetve 14 rendbeli, különféleképpen minősülő készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés kapcsán azt állapította meg, hogy azokból 23-23 rendbeli cselekmény kísérleti szakban rekedt, és téves álláspontra helyezkedett akkor is, amikor egyes cselekményeket az adott lopott bankkártyával azonos alkalommal több esetben megkísérelt eredménytelen tranzakciók összegét összeadva minősített.

[10] Ezen törvénysértések azonban a Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint nem eredményeztek törvénysértő büntetést.

[11] Erre tekintettel azt indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 662. § (2) bekezdése szerint hatályában tartsa fenn.

[12] Az I. rendű terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében is fenntartotta azon álláspontját, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság általa hivatkozott, de nem támadott ítéleteiben is az üzlet vezetője fogadta el fizetésre anyagi előnyért a jogosulatlanul megszerzett bankkártyákat, bankkártya adatokat. Egyebekben mindegyik cégnél az üzletvezetők eladó-pénztáros munkakörben tevékenykedtek. Fenntartotta azon álláspontját, hogy vesztegetést nem valósított meg, „mert a jogalkotó az alkalmazandó törvényben precízen fogalmazta meg minden lehetséges, közreműködő elkövetőre, hogy mely tevékenységgel valósít meg bűncselekményt”. Így külön rendelkezik a jogosulatlanul megszerzett eszköz elfogadójára is, aki a fizetéskor közreműködik.

[13] **III. A felülvizsgálati indítvány nem megalapozott.**

[14] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[15] A terhelt indítványában azt kifogásolta, hogy a bíróság jogerős ítéletében a bankkártyával kapcsolatos bűncselekményeken túl vesztegetési cselekményekben is megállapította a bűnösségét, álláspontja szerint a halmazat ilyen esetben csupán látszólagos.

[16] Az indítvány tartalmára figyelemmel a Kúria előre bocsátja, hogy ilyen esetben a felülvizsgálat okának vizsgálata mintegy előkérdésként igényli annak eldöntését, hogy az alapügyben a bíróság jogerős ítéletében anyagi vagy alaki bűnhalmazatot rótt a terhelt terhére.

[17] 2. Az irányadó tényállás felülvizsgálati indítvánnyal támadott részének lényege szerint I. rendű vádlott rendszeresen lopott bankkártyák jogosulatlan felhasználásából tartotta fenn magát. I. rendű terhelt elhatározta, hogy oly módon jut rendszeres jövedelemhez, hogy zseblopással foglalkozó társaitól megszerzett bankkártyák jogtalan felhasználásával, a

divatszakmában dolgozó ismerősei által vezetett, illetőleg eladóként dolgozó, üzletekben árukat vásárol, melyeket értékesít.

[18] A X. rendű vádlott, valamint az eljárás során ismeretlenül maradt ..., ..., ..., valamint ..., ..., ... gúnynevű személyek a 2002. augusztus-november közötti időben zseblopás módszerével bankkártyákat szereztek meg, melyeket a bankkártyával vásárolt áruk értékének 10%-áért I. rendű terheltnak eladtak.

[19] I. rendű vádlott felvette a kapcsolatot II. rendű a cég 1, III. rendű és IV. rendű, a cég 2, és VII. rendű vádlottal, a cég 3 dolgozójával, akikkel megállapodott abban, hogy a lopott bankkártyákkal történt vásárlásokat I. rendű terheltnak és az általa megbízott személyeknek engedélyezik.

[20] I. rendű terhelt a lopott bankkártyákkal történő vásárlásokba bevonta VI. rendű vádlottat, aki az I. rendű vádlott iránymutatásai alapján vásárolt a kártyák felhasználásával és a slippeket aláírta. A vádlottak – ilyen előzményekkel – az alábbi bűncselekményeket követték el

[21] 1./ I. rendű vádlott 2002 augusztusában felkereste ismerősét, II. rendű terheltnak, a ... szám alatt lévő cég 1 üzletének vezetőjét, akit anyagi előny ígéretével rávette arra, hogy kötelezettségét megszegve engedélyezze I. rendű terheltnak, illetőleg a nevében és megbízásából jelentkező személyeknek azt, hogy a lopásból származó bankkártyák felhasználásával nagy mennyiségű és értékű árukat vásároljanak.

[22] II. rendű terhelt I. rendű terhelttől 40.000 forintot kapott, s ennek fejében 2002. augusztus 6. és 2002. október 29. közötti időben a cég 4 kártyaelfogadási szerződésében előírt rendelkezéseket megszegve, összesen 16 esetben fogadta el, hogy az üzletben I. rendű terhelt és bűntársai a vásárlásokhoz lopott bankkártyákat használjanak fel.

[23] 2./ I. rendű terhelt 2002 szeptemberében egy szórakozóhelyen rávette VII. rendű terheltnak arra, hogy anyagi előny fejében kötelezettségét megszegve engedélyezze, hogy az I. rendű terhelt nevében eljáró személy lopott bankkártya felhasználásával vásároljon a cég 5 shop-ban, ahol eladóként dolgozott.

[24] A VI. rendű terhelt 30.000 forintot adott át az I. rendű terhelt megbízásából a VII. rendű terheltnak, aki ezért 2002. szeptember 4-én a cég 3 kártyaelfogadási szerződésében előírt rendelkezéseket megszegve elfogadta, hogy a vásárláshoz a VI. rendű terhelt lopott bankkártyát használjon fel.

[25] Ezt követően az ítélet 3.-34. pontja részletezi azokat a vásárlásokat, melynek során a megvásárolt árucikkek kifizetése a lopott bankkártyákkal történt.

[26] 3. Mindezek alapján egyértelmű, hogy jelen ügyben a terhelt terhére rótt bűncselekmények egymással anyagi halmazatban állnak. Alaki halmazat esetén a terhelt egy, míg anyagi halmazat esetén több magatartással követ el több bűncselekményt. Jelen esetben a terhelt a terhére rótt bűncselekményeket más-más, egymástól időben és térben elkülönülő magatartásokkal valósította meg, amit az ítéletszerkesztés módja is kifejezésre juttat; ebből kitűnik, hogy a vesztegetéseket a terhelt az 1.) és a 2.) tényállási pontokban, az üzletek dolgozói részére juttatott jogtalan előny adásával, míg a bankkártyával kapcsolatos bűncselekményeket a tényállás további pontjaiban, a megvásárolt árucikkek lopott bankkártyával – általa, vagy az ő megbízásából más által – való kifizetésével, illetve kifizettetésével valósította meg.

[27] Ennek azért van jelentősége, mert a Kúria gyakorlata következetes abban, hogy halmazat esetében a részbeni bűnösség törvénysértő megállapításának vitatása egymással anyagi halmazatban álló bűncselekmények esetén a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati okot alapol meg, míg alaki halmazatban álló bűncselekmény

esetében az egyik minősítés szerinti bűnösség vitatása valójában egyazon magatartás jogi értékelésének változatait, ekként a minősítést jelenti, ami a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján lehet felülvizsgálat tárgya [Kúria Bfv.III.933/2016/6. (BH 2017.109.I.9.)].

[28] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján pedig felülvizsgálati ok, ha a bíróság a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg. A terhelt indítványa – az anyagi halmazatra tekintettel – e felülvizsgálat oknak felel meg.

[29] Következésképp az indítvány azon okfejtése, miszerint az I. rendű terhelt terhére rótt közélet tisztasága elleni bűncselekmények látszólagos alaki halmazatban állnak a szintén terhére rótt pénzügyi bűncselekményekkel, így a vesztegetés büntetében a bűnösségének a megállapítása – azaz a cselekmények vesztegetéskénti minősítése – törvénysértő, ami aztán törvénysértően súlyos büntetés kiszabásához vezetett; eleve nem vezethetett eredményre, mert nem egymással alaki halmazatban álló cselekményekről van szó.

[30] A terhelt indítványa alapján azt kellett vizsgálni, hogy a bűnösségének megállapítására a terhére rótt vesztegetési cselekményekben megfelelt-e az anyagi büntető jogszabályoknak; amennyiben pedig a terhelt e kifogása alapos, a részbeni felmentés – a bűnösség terjedelmének csökkenése folytán – elvezethetett volna a terhelt büntetésének enyhítéséhez (BH 2009.6.II.).

[31] 4. A Kúria azonban a terhelti érvelést nem találta alaposnak.

[32] Az elkövetés idején (2002. augusztus-szeptember) hatályos, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 254. § (1) bekezdése szerint, aki költségvetési szerv, gazdálkodó szervezet vagy társadalmi szervezet dolgozójának, illetve tagjának, vagy reá tekintettel másnak azért ad, vagy ígér jogtalan előnyt, hogy a kötelességét megszegje, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, míg a (2) bekezdés szerint a büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a jogtalan előnyt költségvetési szerv, gazdálkodó szervezet vagy társadalmi szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozójának, illetve tagjának adják vagy ígérik. Az elbírálás időpontjában (2011. november 21.) a törvény annyiban változott (2010. április 1-től), hogy – azonos elkövetési magatartás mellett – a bűncselekményt alapesetben is büntettként határozta meg és 3, illetve 5 évi szabadságvesztéssel rendelte büntetni. A Kúria megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság (ítélet 42. oldal 3. bekezdés) indokát adta a korábbi Btk. 2. §-a alkalmazásának.

[33] A jogerős ítélet tényállásában írt cselekmények miatt a bűnösség megállapítására törvényesen került sor. Az I. rendű terhelt az 1. tényállási pontban foglaltak szerint egy üzlet vezetőjének, míg a 2. pontban foglaltak szerint egy üzlet dolgozójának adott pénzt azért, hogy az üzletekben fogadják el ő és társai részéről a lopott bankkártyákkal történő vásárlást; a terhelt által adott összeg a passzív vesztegetők számára jogtalan előny, az pedig részletesebb indokolást sem igényel, hogy a lopott bankkártyával történő fizetés elfogadása a részükről kötelességszegés. Ezzel az I. rendű terhelt magatartásából a korábbi Btk. 254. § (1) bekezdésében (2. tényállási pont), illetve a (2) bekezdésében (1. tényállási pont) írt valamennyi törvényi tényállási eleme maradéktalanul kitűnik.

[34] Ugyanakkor anyagi halmazat esetén sem kizárt a halmazat látszólagossága, ezért a Kúria azt is megvizsgálta.

[35] A következetes bírói gyakorlat szerint látszólagos anyagi halmazat az ún. büntetlen elő- és utócselekmény esetén valósul meg. Jelen ügyben az 1. tényállási pontban a közélet tisztasága elleni bűncselekmény már azzal megvalósult, hogy az I. rendű terhelt 2002 augusztusában jogtalan előnyt ígért a cég 1 üzletvezetőjének, ehhez képest pedig 2002.

október 29-ig tartott ebben az üzletben a lopott bankkártyával történő fizetés. A 2. tényállási pont alapján (összevetve a 15. tényállási pontban írottakkal) pedig az állapítható meg, hogy I. rendű terhelt 2002. szeptemberében – de még a 2002. szeptember 4-i vásárlás előtt – megegyezett a VII. rendű terhelttel, hogy jogtalan előny fejében a cég 5 shopban engedélyezze a lopott bankkártyával való vásárlást, majd ezt követően – már az előzetes megegyezés után – jelent meg az üzletben 2002. szeptember 4-én VI. rendű terhelt, és ekkor került sor a lopott bankkártyák használatával való áruvásárlásra.

[36] Mivel tehát a vesztegetésekre időben a pénzügyi cselekmények előtt került sor, az indítvánnyal támadott vesztegetés tekintetében a halmazat látszólagosságára kizárólag az vezethetett volna, ha a vesztegetés a készpénz-helyettesítő eszközzel kapcsolatos bűncselekmény büntetlen előcselekménye lenne.

[37] Az előcselekmény két esetben marad büntetlenül.

[38] Először, ha ugyanazt a jogtárgyat, életviszonyt sérti ugyan, mint az utócselekmény, de kisebb mértékben. A vesztegetés a korábbi Btk. XV. Fejezetének VII. Címében szereplő, a közélet tisztasága elleni, míg a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés a korábbi Btk. XVII. Fejezetének III. Címébe felvett pénzügyi bűncselekmény, így a védett jogtárgy azonossága nem állapítható meg.

[39] A büntetlen előcselekmény második esete a szükségszerű összefüggés a két bűncselekmény között. Ha egy bűncselekmény nem is valósulhat meg másként, csak úgy, hogy előtte egy másik bűncselekményt is el kell követnie az elkövetőnek, akkor erre a viszonyra a törvényhozó tekintettel volt a tényállás megalkotásakor.

[40] Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel (bankkártyával) visszaélés, és az azzal összefüggésben elkövetett vesztegetés valódi alaki halmazatot alkot, az eljáró bíróság ezzel kapcsolatos érvei (ítélete 39. oldal 5. bekezdés) mindenben helytállóak. Kétségtelen, hogy a készpénz-helyettesítő eszközzel visszaélés a cél-, a vesztegetés pedig az eszközcselekmény, összefüggésük azonban mégsem szükségszerű és nem is kizárólagos; a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult olyan dolgozójának, illetve tagjának közreműködésével való elkövetése, aki jogtalan előnyért a kötelességét megszegi, az elkövetésnek csak egy lehetséges módja, a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel való visszaélés megvalósítható anélkül is.

[41] Ezért az I. rendű terhelt bűnösségének vesztegetés büntetében, illetve vétségében való megállapítása a jogerős ítéletben törvényes.

[42] Megjegyzi a Kúria, hogy jelen ügy felülvizsgálata során értelemszerűen közömbösek a terhelttel szemben más ügyekben hozott határozatok; a más ügyekben, alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok a Kúriát nem kötik és az azoktól való eltérés a Kúria számára indokolási kötelezettséget sem keletkeztet.

[43] Ugyancsak megjegyzi a Kúria, hogy a felülvizsgálatban a felülbírálat terjedelmét a Be. 659. § (5) és (6) bekezdése szigorúan behatárolja; az csak a támadott jogerős ítéletnek a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részére és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott okból, valamint a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott (eljárásjogi) okokra terjed ki. Következésképp a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségeként értékelt cselekmények minősítése, valamint ugyanezen cselekmények tekintetében a korábbi Btk. 2. §-a alkalmazásának mikéntje – melyekre vonatkozóan a Legfőbb Ügyészség átirata is tartalmazott észrevételeket – a felülvizsgálat körén kívül estek.

[44] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[45] Ekként az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. A Kúria Elnöke a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában jelen ügytípusra öttagú tanács eljárását rendelte el.

[46] **IV.** A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére tekintettel nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[47] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. május 18.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró